

فصل پنجم:

بررسی ضوابط و استانداردهای لازم برای
طراحی خانه‌ی کودک

استانداردهای لازم برای طراحی خانه کودک:

ضوابط و معیارهای طراحی خانه کودک:

۱-ورودی و سردر و نگهداری ۲-لابی و زیرمجموعه های آن شامل: فضای انتظار و نشیمن، عناصر خدمات عمومی مانند باجه های تلفن و اینترنت، اطلاعات، عناصر دسترسی عمومی مانند پله و ... ۳-سایت اداری شامل: اتاق اساتید، اتاق مریضان، اتاق مشاوره، بایگانی، نمازخانه، آبدارخانه، سرویس بهداشتی ۴-سالن فعالیتهای گروهی ۵-کلاسها و آتلیه های آموزشی شامل: کلاس آموزش زبان، کارگاه آموزش کامپیوتر، کلاس آموزش مهارت‌های زندگی، آتلیه هنر، سمعی - بصری ۶-کتابخانه شامل: مخزن کتابها، محل مطالعه، بخش مجلات، انتخاب کتاب، بخش امانات ۷-رستوران یا کافی شاپ ۸-رختکن ورزشی و زمین ورزشی و بازی کودکان ۹-تأسیسات و انبار و پارکینگ ۱۰-فضای سبز و آبنما و محوطه مجموعه

۵-ورودی و سردر و نگهداری: فضای ورودی نسبت به سایر فضاهای اجزای هر واحد معماری از ویژگی ها و امتیازات خاصی برخوردار است، زیرا علاوه بر کارکرد اصلی آن عنوان یک فضای ارتباطی؛ از لحاظ بصری و ادراکی نیز فضایی رابط بین یک بنا با فضاهای شهری است و غالباً معیاری برای تشخیص ارزش و هویت معماري و اجتماعي هر بنا، بخصوص در شهرهای دارای بافت پیوسته و متراکم به شمار می آمده است. وجود یک سردر می تواند فضای ورودی را شاخص بکند. ورودی ضمن مشخص بودن باید مستقل و امکان مکث به اندازه لازم را فراهم آورد و باید دعوت کننده باشد. وجود نگهداری به خاطر کنترل ورود و خروج در امنیت مجموعه خواهد افزود.

۶-لابی و زیرمجموعه های آن: در قسمت ورودی باید یک محوطه برای تبادل حرارتی با قسمت اصلی ساختمان منظور شود. در این محوطه می توان قسمتی را بصورت یک اتاق کوچک برای والدینی که قصد دیدن و یا بردن بچه را دارند در نظر گرفت. راهروی اصلی ورودی ساختمان از دری جداگانه با این قسمت ارتباط پیدا می کند. در نظر گرفتن یک توالی ورودی و یک رختکن در این قسمت نیز منطقی می باشد. حتی المقدور سعی شود از بوجود آوردن راهروی طولانی جلوگیری گردد. در قسمت ورودی وجود نگهداری و اطلاعات برای راهنمایی و برقراری نظم و امنیت ضروری است که بصورت گیشه هایی به ابعاد تقریبی 2×2 طراحی می شود. دستشوئی و توالی برای کودکان باید طوری ساخته شود که با آسانی قابل

استفاده بوده و دارای آب گرم باشد. ارتفاع دستشوئی ها برای کودکان تا ۱۲ سال از سطح زمین باید حداقل ۶۰ متر باشد. در ضمن دیوارها تا ارتفاع ۱/۵ متر باید با کاشی و موزاییک لعابدار فرش نمود. برای هر ۱۵ کودک یک توالت باید در نظر گرفته شود. فضای توالت ها باید کاملاً دارای تهويه‌ی مناسب و نور کافی باشد. عرض توالت باید بین ۸۰ تا ۸۵ سانتی متر باشد.^[۱۷]

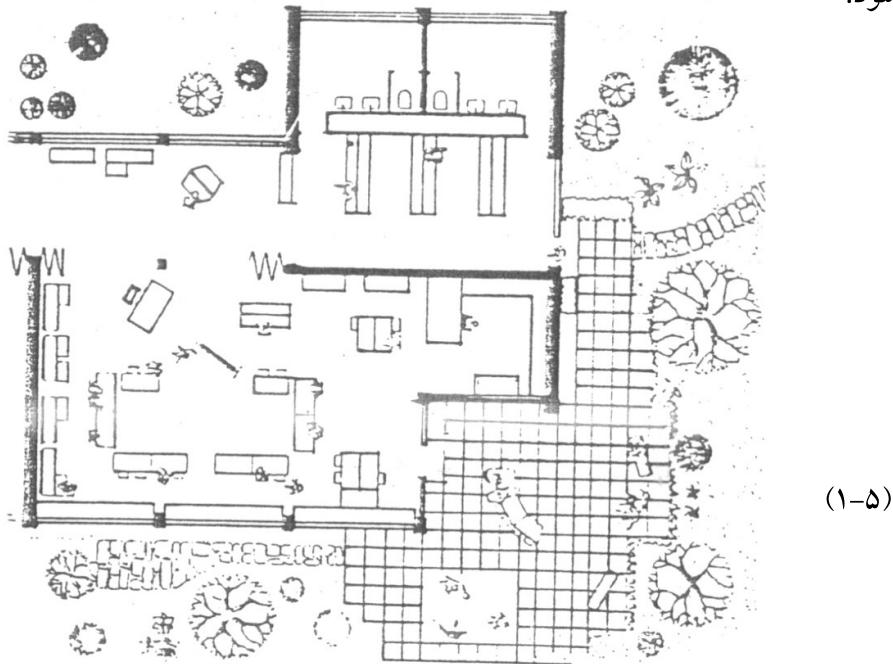
۵-۳-سالن فعالیتهای گروهی: سالن های گروهی اصولاً به صورت یک کلاس مدرسه است که در آن امکانات بازی و سایر موارد برای کودک در نظر گرفته می‌شود. باید این نکته را در نظر داشت که امکانات یادگیری و بازدهی ذهنی کودک از اطراف و جوانب خود در این سنین به شدت مطرح است. سالن های گروهی باید با توجه به عملکرد آنها داری تقسیمات لازم باشد. در صورت امکان بهتر است برای هر گروه یک رختکن در نظر گرفته شود. هر رختکن باید بطور مجزا دارای محل لباس، کلاه، دستکش و کفش ها باشد. ابعاد و اندازه سالن های گروهی بستگی به طرح انتخابی و تقسیمات داخلی آن با سلیقه آرشیتکت طراح ساختمان دارد. در هر صورت برای هر کودک ۱/۵ متر مربع سطح ۴ متر مکعب فضا باید در نظر گرفت. مساحت مورد نیاز هر سالن گروهی ۴۵ الی ۷۰ متر مربع می‌باشد.^[۱۷]

۵-۴-طراحی داخلی در سالن های گروهی:

فرم صندلی ها و میزها باید طوری انتخاب شود که بتوان با چیدن آن شکل های گوناگون از قبیل دایره، چندضلعی و غیره را ایجاد کرد. این امر با توجه به انواع عملکردها، دروس تعلیماتی، نقاشی، بازی و داستانگوئی ضروریست. این سالن ها باید در جنوب شرقی ساختمان قرار داده شود که از نظر تابش نور آفتاب مساعد باشد. برای جلوگیری از حدنور آفتاب می‌توان از سایبان های مختلف از جمله کرکره ای استفاده نمود. سطوح پنجره ها باید به طور متوسط (خط کسری) سطح سالن باشد. استفاده از پرده های گلدار و زیبا و رنگ های جالب ضروری است و از طرفی می‌توان بوسیله‌ی این پرده ها نور اتاق را برای موقع مختلف روز کم یا زیاد کرد. کلیه‌ی پنجره های نور رسانی باید بسادگی قابل تمیز کردن باشد. حداقل ارتفاع پنجره ها از کف سالن باید ۶۰ سانتی متر باشد که کودکان بتوانند در حال ایستادن بیرون را تماشا کنند. جهت پنجره ها باید طوری در نظر گرفته شود که تمامی قسمت های سالن از نور کافی برخوردار باشد. استفاده از انواع دیوارهای ساختمان ضروری است. از جمله استفاده از آن در سقف نیز توصیه می‌شود. با توجه به اینکه اکثرًا بچه ها در کف سالن نشسته بازی می‌کنند باید توجه داشت که کف این سالن ها باید کاملاً عایق رطوبتی باشد و همچنین از پوشش نرم و راحتی برخوردار بوده و از طرفی بسادگی قابل تمیز کردن باشد. وسائل اتاق ها را باید با رنگهای باز و شاد از قبیل: زرد، نارنجی، پسته ای و قرمز انتخاب کرد و رنگ آبی برای سقف مناسب است. دیوارها را نیز باید تا حداقل ارتفاع ۱/۵ متر از انواع رنگهای لakkی و یا

روغنی پوشاند که بسادگی قابل شستشو باشند. باید توجه داشت که کلیه عوامل خطرزا را از بچه ها دور نمود از جمله محل کلید و پریزها را باید طوری انتخاب نمود که از دسترسی بچه ها دور باشد و میزها و صندلی ها باید چوبی بوده و در آن فلز بکار نرفته باشد. برای نگهداری وسائل بازی و سرگرمی بچه ها کمدهایی با کشو و طبقات گوناگون باید در نظر گرفت که حداکثر ارتفاع آنها باید ۹۰ سانتی متر باشد تا کودک به آسانی بتواند به وسائل و کشوها دسترسی داشاع باشد. در مورد میز و صندلی کودکان باید سعی شود که برای حداکثر هر ۲ نفر یک میز منظور گردد تا جا به جایی آنها آسانتر و امکان تحرک بهتر برای کودکان فراهم باشد. فرم قرار گرفتن میز و صندلی در کلاس ها با توجه به نوع و عملکرد هر کلاس متفاوت می باشد. بهتر است رویه میز از چوب ساخته شود. صندلی های دو نفره نیز می تواند دارای رویه ی چوبی و یا پلاستیکی باشد: این صندلی ها باید در محل نشیمن مجزا بوده ولی در پایه می توانند مشترک باشند. در نظر گرفتن ۲ متر طول برای گنجه و محل نگهداری کتب و یا وسایل آزمایش و یا نمونه کارهای دستی کودکان لازم است. برای رخت آویز در نظر گرفتن فضایی که دارای ۴۰ گیره لباس باشد لازم است. ارتفاع کلاس برای کودکان ۷ الی ۱۲ سال حداقل ۳ متر و حداکثر $\frac{3}{60}$ متر در نظر گرفته می شود. بطور کلی کلاس های مربع شکل و یا مستطیل و چند ضلعی فرم های مناسبی هستند ولی در هر صورت باید توجه داشت که فرم کلاس های طراحی شده دارای فونکسیون منطقی برای داخل کلاس ها باشد. درهای ورودی ساختمان دو لنگه بوده و حداقل عرض آن ۲ متر (هر لنگه ۱ متر) در نظر گرفته شود. برای سالن اجتماعات حتماً بایستی درب فرار از آتش سوزی پیش بینی شود. کلیه ی درهای اصلی ورودی و اضطراری ساختمان دبستان بایستی به سمت بیرون باز شود.

[۱۷]

۵-۴- کلاس ها و آتله های آموزشی: تجهیزات کلاس های درس: میز و صندلی کودکان، میز و صندلی مربی، تخته نمایش و رسم، تابلو نمایش تصاویر کارهای دانش آموزان، گنجه نگهداری کتب و مجلات و وسائل آزمایش علمی، رختکن برای پالتو و البسه کودکان^[۱۷]

۵-۵- تعداد کودکان در هر کلاس مناسب با سن کودک: (۱-۵)

سطح تحصیلی	سن	تعداد شاگرد در هر کلاس
کودکستانی	۷ تا ۷	حداکثر ۲۵ نفر
دبستانی	۷ تا ۱۲	حداکثر ۳۰-۳۶ نفر
راهنمائی	۱۲ تا ۱۵	حداکثر ۳۰-۳۶ نفر
دبیرستانی	۱۵ تا ۱۸	حداکثر ۴۲-۳۶ نفر

۵-۶- بعد کلاس درس: عرض کلاس های درس نباید کمتر از ۵/۷۰ متر باشد. برای کلاس هایی که از یک طرف نور طبیعی دریافت می کنند حداکثر عرض ۷/۵ متر است. برای کلاس هایی که از دو طرف نور طبیعی دریافت می کنند حداکثر عرض ۸/۴۰ متر است. طول کلاس درس نباید کمتر از ۶ متر و بیش از ۹ متر باشد. ابعاد فوق برای کلاس های تئوری در نظر گرفته شده است.^[۱۷]

۵-۷- شرایط کلاس هنر: کلاس عمومی هنر ترجیحاً باید در طبقه اول یا همکف، مجاور سکوی تالار سخنرانی، و نزدیک شیر آب باشد. حیاطی که به وسیله در کشویی به راحتی به کلاس هنر راه داشته باشد، می تواند فضای کمکی مناسبی برای طراحی، نقاشی دیواری، سرامیک، ساخت، و مجسمه سازی در هوای مناسب باشد. کلاس عمومی هنر باید برای هر دانش آموز حداقل ۲/۵ متر مربع به جز فضای اینبار جا داشته باشد. در واقع باید فضا کافی باشد تا دانش آموزان به راحتی برنامه های فردی خود را انجام دهند، بتوانند در برنامه های گروهی اثاثیه را جابجا نمایند، و رفت و آمدشان برای جمع آوری و نظافت به راحتی صورت گیرد. کلاس عمومی هنر باید در قسمت عقب و در کنار دیوار پنجره، فضای اضافی برای نگهداری، تسهیلات نظافت، و سطوح پیشخوان برای کار، داشته باشد. و نیز باید در ته کلاس جای کافی برای یک یا چند متر کارهای ترسیمی وجود داشته باشد. هم در کلاس عمومی و هم در کلاس مخصوص هنر، توصیه می شود از میزهای افقی با سطح غیرشفاف، ضد آب و ضد خراش استفاده گردد. میزها باید دارای ارتفاع قابل تنظیم باشند و برای استفاده در فعالیت های گروهی یا ترسیم قابل جابجایی باشند. اغلب در کلاس عمومی هنر صندلی های بدون پشتی با ارتفاع قابل تنظیم که به منظور ایجاد فضای رفت و آمد در زیر میز جای گیرند، مناسب هستند. در کلاس های پایین ابتدایی استفاده از سه پایه های آزاد به جای میز کمبود جا را جبران می کند. تسهیلات نگهداری عامل خیلی مهمی در پیشبرد برنامه کیفی هنر است. باید محل کافی برای

نگهداری کارهای هنری، ابزار، وسائل بصری، کارهای ناتمام، و برنامه‌های آماده برای نمایش و ارائه موجود باشد. این تسهیلات از نظر هدف و ساخت از ساده به پیچیده دسته‌بندی می‌شوند. محل نگهداری کارهای هنری باید برای وسایل زیر فراهم گردد: کاغذهای نقاشی گوناگون (کشوهایی به اندازه کمی بزرگتر از کاغذ)، تمپرا، آبرنگ، گچ، مرکب، چسب، قلم مو (قسسه‌های قابل تنظیم برای این وسایل توصیه می‌گردد)، نخ، چوب، پلاستیک، (اشیاء پیش افتاده) (کابینت)، گل رس (سطل پلاستیکی یا جعبه‌های قابل حمل، ضد زنگ، و نفوذ ناپذیر). کاینت یا جعبه چرخ‌دار برای نگهداری ابزار پیشنهاد می‌شود. تخته ساده‌ای با میخ‌های جهت آویختن ابزار، وسایل آویختن ابزار سنگین در اغلب شرایط واجب است. کشیدن شکل ابزار بر روی این تخته موجب می‌شود که آنها را براحتی در جای مخصوص خود بگذاریم. چون اغلب کار هنری دانش آموzan به نقاشی مربوط است، محل نگهداری به صورت افقی باید برای برنامه‌های ناتمام به اندازه کافی باشد. این محل مخصوصاً در کلاس عمومی هنر که یک کلاس به دنبال کلاس دیگر است ضرورت دارد و سطوح آن باید طوری باشد که به سرعت تمیز شود. لوازم نگهداری افقی متعددی در بازار موجود است، اما می‌توان نوعی وسیله نگهداری ساده را نیز با تخته چندلای ۲ سانتیمتری و کشوهای شوپان و فیبر ساخت. از طناب و گیره لباس فرنی می‌توان برای خشک کردن چاپ‌های تازه گیاه، مقوا، یا لینولئوم استفاده کرد. مشکل خاص کلاس مستقل، نگهداری کارهای ناتمام سه بعدی مانند مجسمه یا ظروف گلی، مجسمه کاغذی، خمیر کاغذی، یا جعبه‌ای، ثابت‌ها، و متحرک‌ها است. بالای کاینت لوازم، زمین دور اتاق، و قسسه‌های انباری جاهای مناسبی برای رفع این مشکل. چرخ حمل و نقل هم راه حل ممکن دیگری است. متحرک‌های ناتمام یا آماده برای نمایش در صورت امکان باید از قلاب‌های مخصوص سقف آویخته شوند، اما سیم یا طناب لباس هم از بالای در یا پنجره‌ها آویخته شود برای این منظور مناسب است. آویختن متحرک‌ها از سیم لامپ باید منع شود، زیرا ممکن است ایجاد خطر نماید. برای کاهش مشکلات رفت و آمد، دسترسی به دستشویی باید از هر طرف اتاق به راحتی امکان‌پذیر باشد. دستشویی باید دور از دسترس قرار داشته باشد. دستشویی (مدل شب‌جزیره یا جزیره توصیه می‌شود) باید ضدزنگ و به راحتی تمیز شود، دارای شیرهای آب مخلوط ولوله فاضلاب قطره و زانویی باشد تا مانع مسدود شدن ولوه‌ها گردد. باید به اندازه کافی بزرگ باشد تا چندین کودک بتوانند همزمان از آن استفاده کنند. همچنین باید به اندازه کافی کوتاه و یا دارای سکو یا پله باشد تا بچه‌ها بتوانند به راحتی دستشان را به شیر برسانند. حداکثر مقدار فضای باید برای مقاصد نمایش و تابلو اعلانات در دسترس باشد که هم برای کلاس مستقل و هم کلاس عمومی هنر مورد نیاز است. زمینه نمایش کارها باید به رنگ ختنی باشد. کاغذ به رنگ سفید ملایم، خاکستری یا رنگ‌های روشن، و گاهی سیاه توصیه می‌شود. سطوح آنها باید غیرشفاف بوده از و چوب پنهان یا یونولیت نرم

باشد تا سوزن به راحتی در آن فرو رود. صفحات یونولیت را می‌توان با چسب کاشی مستقیماً روی دیوار یا تخته چسباند تا چیزی ساده و در عین حال مؤثر برای نمایش کارها باشد. درهای با روکش چوب پنبه‌ای، کمدها و کابینت‌ها، در صورت کمبود جا برای نمایش کارها مناسب هستند. بهتر است دیوار یک کلاس برای نمایش یا امکانات نقاشی دیواری کاملاً خالی بماند. کابینت‌های تو دیواری کلاس و راهرو می‌توانند جای مناسبی برای نمایش مجسمه‌ها باشند. ویژگی‌های دیگر: عناصر مهم دیگر در طرح کلاس هنر دوره ابتدای اینها هستند: کف اتاق باید از ماده غیرلغزندۀ، سخت و در عین حال ارتقابی باشد و به راحتی پاک شود. اغلب آسفالت به رنگ خنثی یا کاشی پلاستیکی توصیه می‌گردد. سقف باید آکوستیک و دارای حداکثر انعکاس نور باشد. نور، هم طبیعی و هم مصنوعی باید طوری باشد که طبق نیاز دانش آموزان روشناختی داشته باشد و زننده هم نباشد. پرده‌های تاریک کننده اتاق باید طوری نصب شوند که برنامه پخش فیلم را تسهیل کنند. «تخته» سفید را می‌توان به جای تخته سیاه برای نوشتن درس‌های هنر، مورد استفاده قرارداد. این تخته‌ها که به راحتی پاک می‌شوند، می‌توانند به عنوان پرده برای اسلاید یا فیلم هم بکار روند. پریزهای برق باید دور اتاق با فاصله نصب شوند. برق کلاس ممکن است ۱۱۰ ولت باشد که در صورت استفاده از کوره سرامیک یا میناکاری ولتاژ آن باید بالاتر باشد. پریزهای برق نباید نزدیک دستشویی نصب شوند.^[۱۷]

تجهیزات خاص: چه در کلاس مستقل چه در کلاس عمومی هنر، اغلب تجهیزات و اثاثیه مخصوصی برای تکمیل برنامه‌ای غنی و متنوع مورد نیاز است. وسائل زیر از جمله وسائل مورد نیاز هستند: تغار گل (ظرف پلاستیکی بزرگ دردار) اره منبت کاری، میز کار با گیره، هیتر برقی، چهار چرخه، وسیله برش کاغذ، سه پایه آزاد، پروژکتور اسلاید رنگی و پرده، کوره سرامیک، کوره میناکاری روی فلز، مبلمان (میز و صندلی، ابعاد و اندازه‌ها)^[۱۷]

۵-۵-سمعی و بصری: سرانه ۱/۲ برای هر نفر در نظر گرفته شده است و در گوشه‌های این سالن از بلندگوها یک صفحه نمایشگر جهت تسهیل در این امر برای حضار استفاده شده است. همچنین دیوارها باید عایق صوتی شده باشند.^[۱۷]

۵-۶-نمایزخانه: از دو قسمت زنانه و مردانه تشکیل شده که جهت تاکید بر محور قبله از پاتیشن‌های داخلی استفاده شده است. (با سرانه ۰/۷ متر مربع برای هر نفر.)^[۱۷]

۵-۷-اتاق کامپیوتر: آتلیه‌های کامپیوتری و اجزای مبلمان داخلی آن دارای ترکیبات زیر است: میز کامپیوتر و مونیتورینگ ۱۵۰×۸۰ سانتی متر، میز قرار گیری پرینتر، صندلی چرخان، فایل، آویز لباس، کمد

یا قفسه، صندلی معمولی. سیستم برق مناسب با کارآیی این بخش طراحی میشود. با توجه به وسائل و مبلمان هر آتله می‌توان سطح سرانه حدود ۲۱/۶ متر مربع را در نظر گرفت.^[۱۷]

اتاق/ایترنیت: علاوه بر قسمت بالا باید مجهز به دوربین دیجیتالی و میکروفون هدفون و... و همچنین از خطوط تلفن استفاده شود که ترمینال شده باشد، یعنی به خاطر اقتصادی بودن قضیه از یک خط تلفن با قابلیت استفاده حداقل ۱۲ کاربر استفاده شود. برای استفاده بهینه از فضای از میزهای جمعی استفاده و همچنین باعث می‌شود که کاربران از لحاظ امنیتی از دید، مصون بمانند. (با سرانه ۲ متر مربع هر نفر).^[۱۷]

۵-۱-کتابخانه: کتابخانه شامل: مخزن کتابها و مجلات، سالن مطالعه، قفسه‌هایی برای کتب نفیس، بخش آرشیو، پیشخوان مراجعه و محل کتابدار، انبار کتاب و... آرامش و سکوت و مکان مطبوع از مهمترین نکاتی است که باید در طراحی کتابخانه مد نظر قرار گیرد لذا در انتخاب مصالح و محل استقرار کتابخانه باید دقیق کرد. بهتر است حداکثر انعطاف پذیری در بخش‌های مختلف کتابخانه رعایت شود طوری که استفاده از پارهیزهای جدا کننده و سایر امکانات قابل حرکت باشد. سیستم کتابخانه به صورت باز در نظر گرفته شده است. یعنی فضای مخزن کتاب و سالن مطالعه در هم ادغام شده و بدین ترتیب مراجعین دسترسی مستقیم و راحت به منافع خویش را خواهند داشت.^[۱۷]

۵-۱-۱-نور پردازی کتابخانه: تابش مستقیم نور در کتابخانه نامطلوب است بنابراین نور جبهه شمال بهتر و مناسب است. همچنین نور پردازی مصنوعی مناسب با حجم سالن کتابخانه و ترتیب چیدمان ردیف میزها از اهمیت خاصی برخوردار است.^[۱۷]

۵-۱-۲-آکوستیک کتابخانه: عایق بندی صوتی کتابخانه بسیار مهم است هم برای جلوگیری از مزاحمت صدای خارجی و هم برای حفظ آرامش درونی در برابر تردد و فعالیتهای داخل کتابخانه باید از مصالح عایق صدا باشد.^[۱۷]

۵-۱-۳-سالن مطالعه: این سالن دارای یک فضای اصلی مطالعه و محل قرار گیری آن باید به گونه‌ای باشد که مراجعه کنندگان پس از ورورد به کتابخانه بسادگی بتوانند به این فضای دسترسی داشته باشند در این سالن فضایی برای قرار دادن قفسه‌های کتاب از نوع باز و فضاهای مطالعه پیش‌بینی می‌گردد. در چیدمان میزهای انفرادی و گروهی دقت شود. بگونه‌ای که قسمت مطالعه انفرادی در بخش کم تردد در نظر گرفته شود. مسیرهای رفت آمد از میان میزها باید به گونه‌ای باشد که مزاحمتی برای مطالعه کنندگان ایجاد ننماید. سرانه سطح کتابخانه برای هر نفر حدود ۲/۵ الی ۳ متر مربع است.^[۱۷]

۵-۱-۴-قفسه‌های کتاب: ظرفیت قفسه‌های کتاب در مخازن را ابعاد کتاب تعیین می‌کند. "معمولًا" مدل تقسیم بندی قفسه‌ها ۹۰ سانتی متر در جهت طولی و عمق قفسه بندی‌ها ۲۵ سانتی متر بوده و ارتفاع هر قفسه

را ۳۰ سانتی متر فرض می کنند. با این احتساب ظرفیت هر متر طول یک قفسه هفت طبقه یک طرفه ۱۲۶ جلد و اگر دو طرفه باشد ۲۵۲ جلد کتاب خواهد بود. معمولاً "۱۰٪ تا ۱۵٪ ظرفیت قفسه ها را برای کتابهای تازه خالی می گذارند و فضای عبوری بین قفسه ها را در قسمت مخزن معمولاً " ۹۰ سانتی متر عرض دارد و مسیرهای اصلی عبوری تا ۱۵۰ سانتی متر افزایش می یابد.^[۱۷]

۵-۱-۵-جستجوی کامپیوتر: آتلیه های کامپیوترا و اجزای مبلمان داخلی آن دارای ترکیبات زیر است: میز کامپیوتر و مونیتورینگ 150×80 سانتی متر، میز قرار گیری پرینتر، صندلی چرخان، فایل، آویز لباس، کمد یا قفسه، صندلی معمولی. سیستم برق مناسب با کارآیی این بخش طراحی میشود. با توجه به وسائل و مبلمان هر آتلیه می توان سطح سرانه حدود ۱۱ متر مربع را در نظر گرفت..^[۱۸]

۵-۹-رختکن ورزشی و زمین ورزشی و بازی کودکان:

رختکن ورزشی: این فضای در ساعات ورزشی استفاده می شود و در آن تعداد کمدهای لباس مناسب با ظرفیت دانش آموزان در نظر گرفته شود و حداقل فضای و تعداد کمدها به اندازه‌ی نصف تعداد دانش آموزان یک کلاس پیش بینی می شود.^[۱۷]

فضای ورزشی: شامل فضای آزاد برای ورزش و بازی و تجمع کودکان و کاملاً جدا از محوطه‌ی اصلی منظور می شود.^[۱۷]

محوطه و فضای باز: وجود یک فضای سبز با گل و درخت و آبنا و محیط آزاد مناسب برای بازی کودکان ضروری است. این محوطه باید دارای وسائل بازی بجهه ها و همچنین دارای سطوح سایه کافی برای فصل تابستان و سرپوشیده های مناسب باید در محوطه در نظر گرفته شود.^[۱۷]

۱۰-۵-تأسیسات و انبار و پارکینگ:

تأسیسات: برای تأسیسات حرارتی و برودتی مرکز: از سیستم حرارت مرکزی استفاده می شود. در این روش، حرارت مورد نیاز ساختمان در محیطی بنام موتورخانه تولید شده و سپس توسط سیال واسطه‌ای مانند آب، این حرارت به محیط مورد نظر منتقل می شود. در این روش آب توسط دستگاههای تولید گرما (دیگ آبگرم، مشعل) این حرارت را جذب کرده و سپس به وسیله‌ی وسائل انتقال دهنده حرارت (لوله، پمپ) این آب گرم به دستگاههای پخش کننده حرارت یعنی فن کویل منتقل می شود. دستگاههای پخش کننده‌ی حرارت در محل هایی که باید گرم شوند، نصب می شوند و در نتیجه آب گرم درون آنها حرارت را به محیط داده و باعث گرم شدن هوا می شود. آب گرم که حرارت خود را از دست داده برای گرم شدن مجدد، توسط لوله ای به دیگ آب گرم فرستاده می شود. این عملیات بطور پیوسته تکرار می شود تا زمانی که کنترل های تنظیم کننده (ترموستات دیگ، ترموستات جداری فرمان دهنده به پمپ) فرمان خاموش شدن

دستگاهها را بدنهند. قسمت های اصلی دستگاه فن کویل پره دار، هوارسان، موتور الکتریکی، تشتک آب تقطیر شده بر روی کویل در فصل تابستان، فیلتر و کلید برق. آب گرم و یا آب سرد از طریق لوله رفت وارد کویل پره دار دستگاه شده و در حین عبور از کویل باعث گرم و یا سرد شدن هوای عبوری از روی کویل می گردد و از طریق لوله برگشت به طرف موتورخانه جریان می یابد. در فن کویل هوای تازه و یا هوای محیط توسط هوارسان مکیده شده و سپس با فشار از فیلتر عبور کرده و بر روی کویل دمیده می شود و از طریق دریچه های خروجی فن کویل، هوای نسبتاً تمیز و مطبوع وارد اطاق می شود. فیلتر هوای را می توان قبل یا بعد از هوارسان نصب کرد. فن کویل را باید در پرتفلات ترین قسمت اتاق نصب کرد.

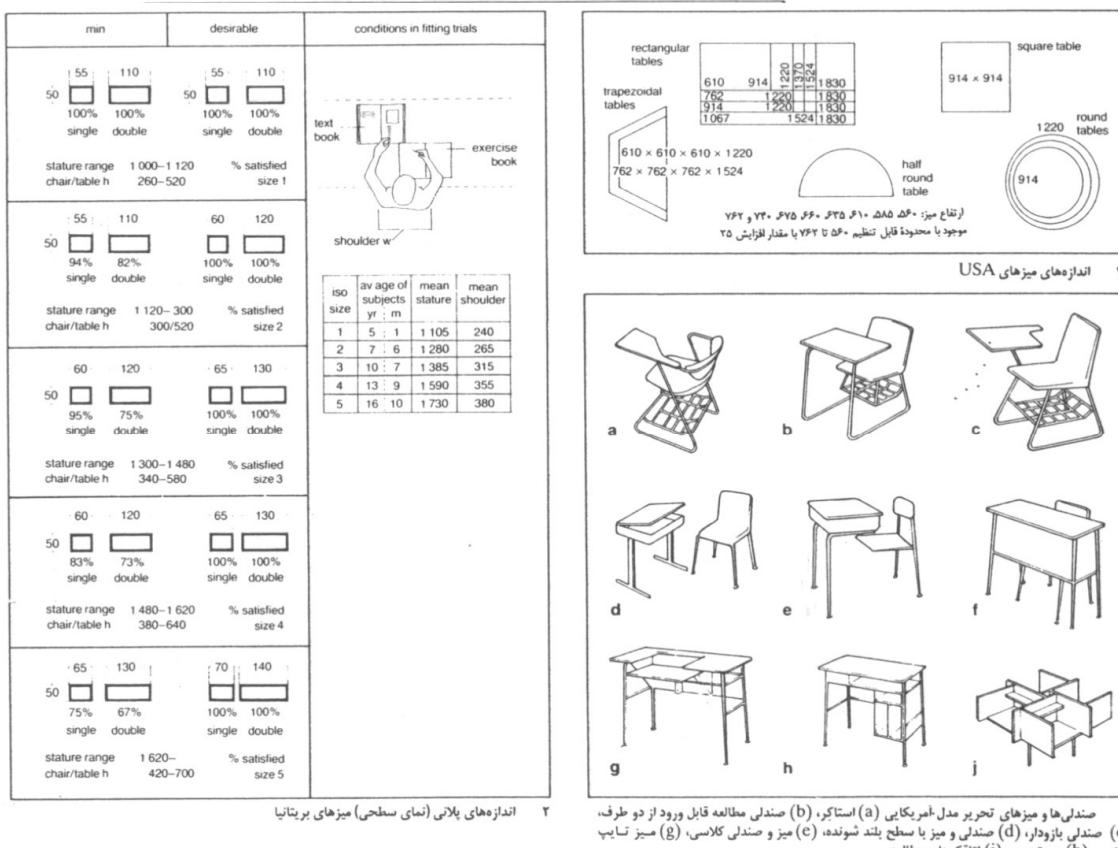
[۱۹]

فضای پارکینگ: شامل مساحت مورد نیاز برای پارک اتومبیل مریان و مدیران و همچنین اولیاء کودکان و محل اتوبوس های سرویس می گردد.^[۱۷]

موتور خانه و برق اضطراری : موتور خانه و برق اضطراری مرکز تأسیسات گرمایی و تهویه مطبوع میباشد و دستگاههای آن احتیاجات لازم در این زمینه را تأمین می کند. یک سیستم برق اضطراری در مجموعه طراحی شده تا در موقع قطعی برق استفاده شود.^[۱۷]

۵-۱۱-۵- تناسبات انسانی در تعیین مبلمان داخلی: شکل و نوع مبلمان بر حسب نوع تدریس و دانش آموزان تعیین می گردد. در سال های اخیر امر تعلیم و تعلم شامل گروه هایی با اندازه های مختلف و حوزه فعالیت وسیعی می شود. وجود تحرک زیاد در مدارس و رابطه نزدیک بین کار کتابی و عملی طراحی و طرز توزیع مبلمان مدارس را تحت تأثیر قرار می دهد. در شکل ۱ ویژگی هایی که باعث انعطاف پذیری بیشتر استفاده از مبلمان می شود و همچنین خصوصیاتی که موجب گروه بندی کارآمد مبلمان و استفاده وسیع تر از آنها می گردد، نشان داده شده است. در شکل ۲، اطلاعات لازم برای حالتی که در آن از میزها تنها برای خواندن و نوشتن استفاده می شود داده شده است، اما رعایت این نسبت ها به روش مربع مضاعف برای اهداف گروه بندی، منتهی می شود. (شکل ۱) در مدل های جدید مبلمان (میز و صندلی) UK ارتفاع شخص در حال ایستاده و نشسته از سطح کار (میز) اهمیت داشته و رابطه نزدیکی با هم دارند، همچنین استفاده از انباری متحرک و صفحه نمایش در طراحی آنها دخیل است. (کتابشناسی ۲۰۷-۲۰۸-۱۹۷). در USA ارتفاع سطح کار برای انجام کار فرهنگی (آموزشی) از ۵۶۰ mm تا ۷۹۰ mm تغییر می کند، اما برای کودکان کم سن و سال از میزهای کوتاه تر استفاده می شود. اندازه های توصیه شده برای عمق کار از ۳۳۰ mm برای کوچک ترین بچه تا ۴۶۰ mm برای افراد ۱۵ ساله یا بزرگ تر تغییر می کند. پنهانی سطح کار از ۵۳۰ mm برای جوان ترین بچه ها تا ۷۶۰ mm برای افراد ۱۵ ساله و بزرگ تر تغییر می کند. (شکل ۳)

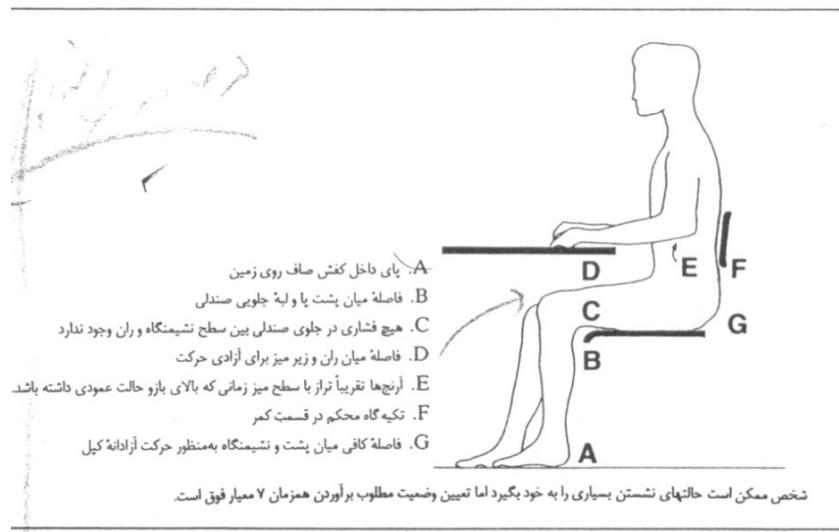
ساخت انباری در زیر سطح کار توصیه نمی شود، مگر اینکه در فضای کار زانو بوده و یا اینکه عمق سطح کار افزایش داده شده باشد. حداقل فاصله لازم برای انگشتان پای بچه های مسن تر که بر حسب نوع کارشان متفاوت است معادل ۶۱۰ mm است: این فاصله برای میز تایپ ۶۷۰ mm است. برای میز کار ۷۳۵mm و برای میز خیاطی ۷۹۰ mm است. ارتفاع کار برای ویلچرها باید مطابق نیاز آنها تعیین گردد. ارتفاع سطوح کار ایستاده برای کودکان مدرسه از ۹۱۵mm تا ۹۲۰ mm در سن ۱۵ سالگی متغیر است. ارتفاع ۸۶۰-۹۶۵mm برای بچه های مسن تر بر حسب ارتفاع و نوع کاری که انجام می دهند مطلوب است.^{[۱۸] (۲-۵)}

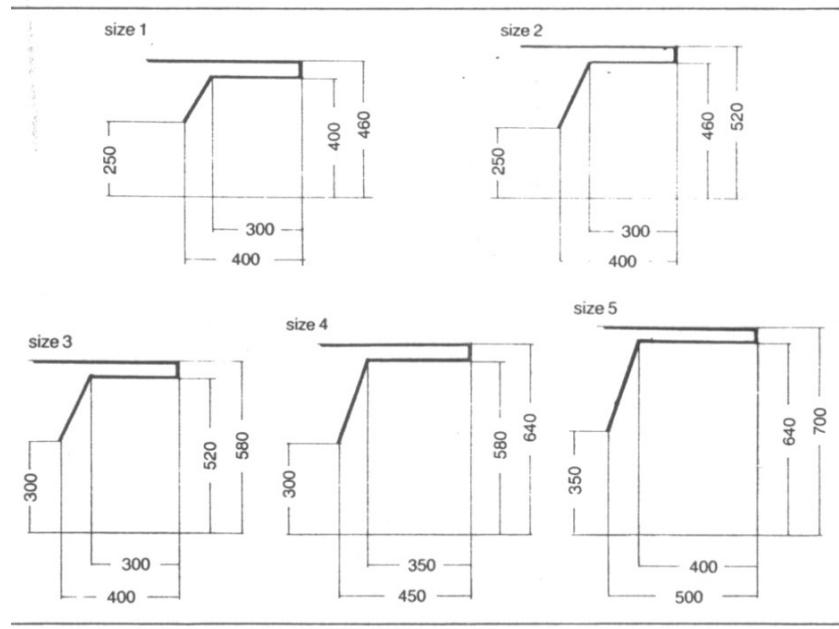
داده های مربوط به قامت انسان ها و توزیع اندازه های میز و صندلی

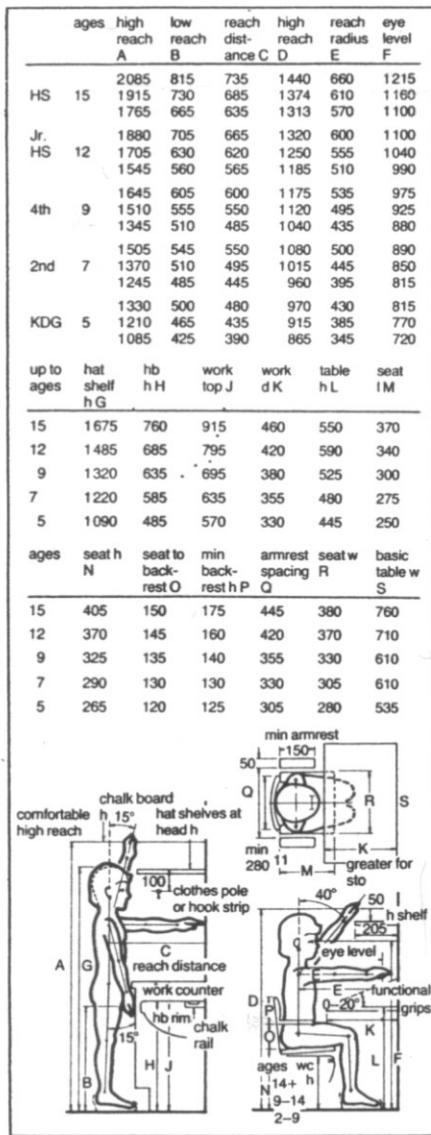
تحرک شاگردان در مدرسه و وسعت زیاد شرایطی که فضای کار در آن مشترک است، اختصاص دادن میز و صندلی مشخصی را برای فرد دانش آموز، آن را غیر عملی ساخته است. مبلمان یا میز و صندلی تو سط افراد زیادی به طور مشترک استفاده می شود. بنابراین به جای اینکه اندازه هر صندلی و میز مربوطه را دقیقاً مطابق شرایط فرد دانش آموز انتخاب کنیم، لازم است این اندازه در حوزه ای باشد که قامت اکثر دانش آموزان با آن تطبیق می کند. اصولاً این کار به معنی ایجاد سازگاری همزمان میان ۷ معیار انطباق (fitting criteria)

(شکل ۱) مربوط به فاصله بین سطح نشیمن صندلی و سطح زیرین و رویه میز می‌باشد. اگر چه ساخت محلی برای انبار کردن لوازم (مانند کتاب و غیره) در محل کار به ندرت انجام می‌گیرد، اما اگر این انباری در یک سطح کار نشسته قرار گرفته باشد ایجاد فضای کافی برای پاهای شخص تنها موقعی امکان‌پذیر است که نواحی مشخص شده برای اندازه‌های ISO ۱-۵ (در شکل ۲) عاری از مانع باشد. نظر UK این است که اندازه میز و صندلی براساس قامت شاگردان باید تعیین شود، نه براساس سن آنان. (شکل ۳). تغییر از معیار سن به معیار قامت در سال ۱۹۷۱ انجام گرفت. مشخصات استاندارد بریتانیا برای میز و صندلی، بعد از تجدیدنظر با استاندارهای ISO سازگار شده است.^{[۱۸] (۳-۵)}

۱ تطبیق اندازه‌های شخص با اندازه‌های میز و صندلی: داده‌های UK

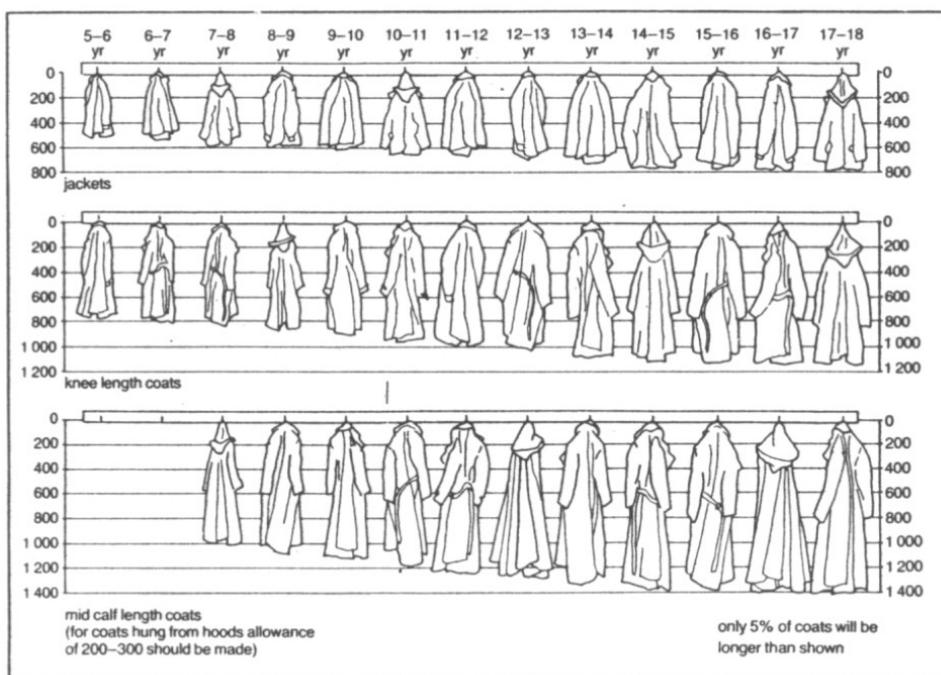

انبار کردن متعلقات شاگردان (۴-۵)

در مدارس کودکان کوچک‌تر و کم تحرک استفاده از سینی‌های مدرسه و سبدهای انفرادی در محل کار مناسب است. کت‌ها و کیف‌های کوچک می‌توانند به طور موضعی از میخ‌های موجود در محل آویخته شوند. اما تحرک بیشتر شاگردان دوره‌های راهنمایی و بالاتر ایجاب می‌کند که از انواع کیف‌هایی که قابلیت حمل کتاب از یک محل به محل دیگر را دارند، استفاده کنند. بنابراین به ندرت از کمدهای متumer کز (واقع در یک اتاق) استفاده می‌شود، زیرا ممکن است ابعاد و محل آنها نامناسب باشد. تدارک و استفاده از میخ‌ها و آویزهای ویژه هر فضای کاری راحت‌تر و مطمئن‌تر است و داده‌های مربوط در شکل نشان داده شده است.

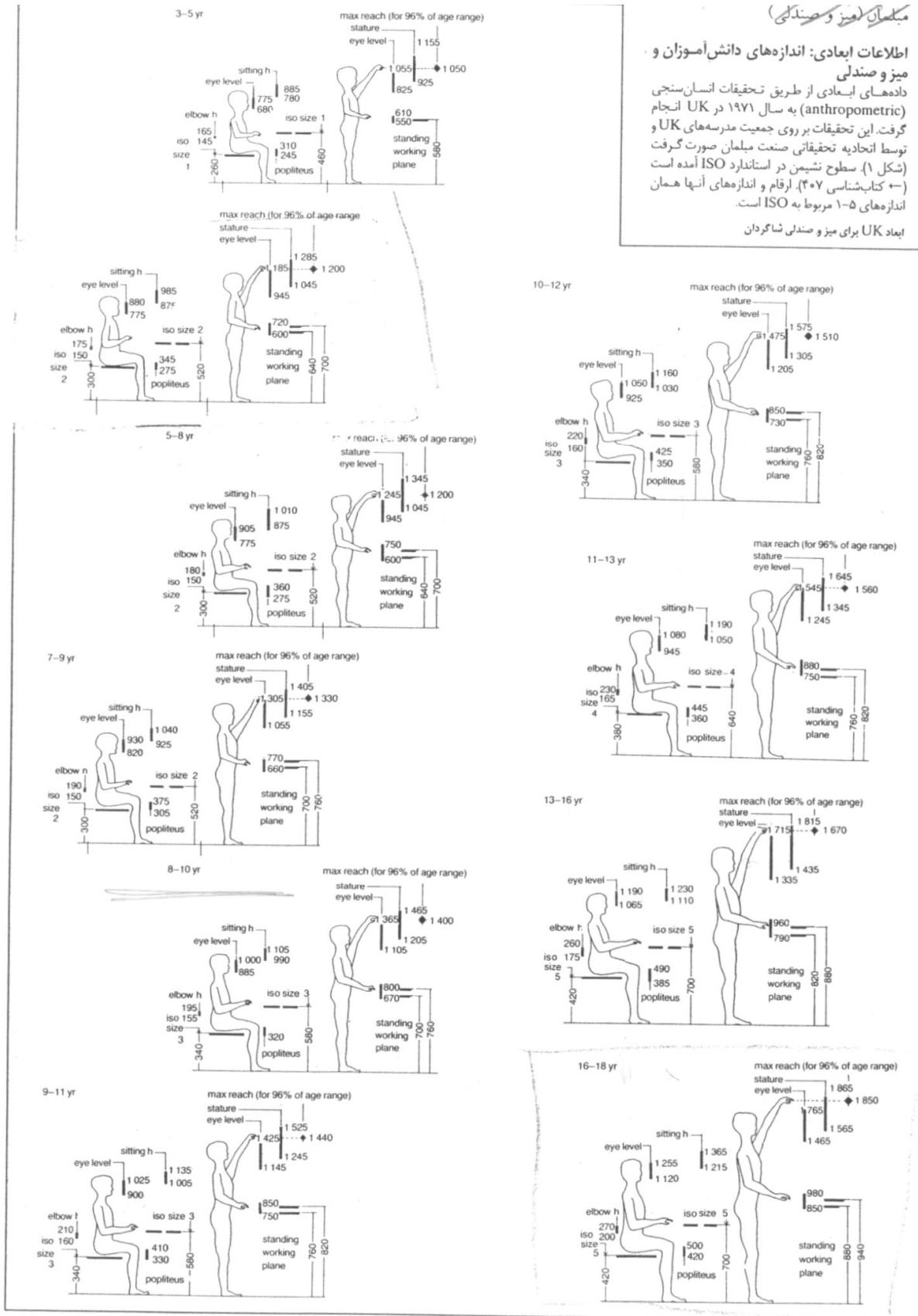
این داده‌ها تحت عنوان تحقیقات مربوط به فضای نگهداری (انباری) وسایل متعلق به دانش آموزان و توسط اتحادیه تحقیقاتی صنعت مبلمان بدست آمده است. در USA هنوز هم استفاده از کمد (شکل ۲) برای کودکان مسن‌تر، تنها به خاطر مطمئن بودن شان، استاندارد است. نگهداری وسایل در درون یک اتاق برای کودکان ۱۲ یا زیر ۱۲ سال مناسب است. از قفسه‌های سبدی نیز استفاده می‌شود.^{[۱۸] (۵-۵)}

طول کت‌های شاگردان | ۶۸

۵-۱۱-۱- اطلاعات ابعادی:

اندازه‌های دانش آموزان و میز و صندلی: داده‌های ابعادی از طریق تحقیقات انسان‌سنجی (anthropometric) انجام گرفت. این تحقیقات بر روی جمعیت مدرسه‌های UK به سال ۱۹۷۱ در ISO و توسط اتحادیه تحقیقات صنعت مبلمان صورت گرفت (شکل ۱). سطوح نشیمن در استاندارد UK ISO آمده است.^[۱۸]

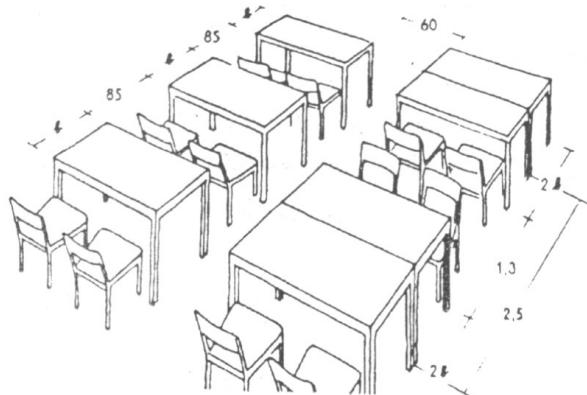

(۲-۵)-بعاد و اندازه‌های وسایل کلاس:

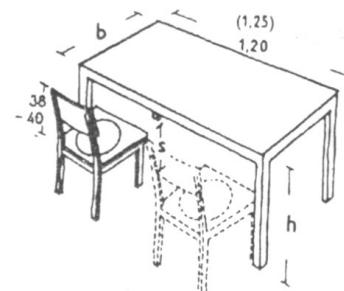
سن دانش‌آموزان	زیر ۶ سال	۶-۸	۷-۹	۹-۱۱	۱۰-۱۲	۱۲-۱۴	۱۴-۱۶	۱۶-۱۸
ارتفاع میز	۵۶	۶۰	۶۶	۷۱	۷۴	۷۶	۷۸	۷۸
عمق میز	۴۵	۵۰	۵۰	۵۵	۵۵	۵۵	۶۰	۶۰
ارتفاع صندلی	۳۶	۴۰	۴۲	۴۴	۴۵	۵۶	۴۸	۴۸
اندازه صندلی	۳۵*۳۵	۳۵*۳۸	۳۵*۳۸	۳۷*۴۰	۳۷*۴۳	۴۰*۴۳	۴۰*۴۳	۴۰*۴۳

در این تصویر اندازه‌های میز و صندلی مدارس و فاصله‌های آنها از یکدیگر مشخص گردیده است. ارتفاع میز و صندلی‌ها با توجه به سن کلاس‌های مختلف متفاوت است.^[۱۷]

(۷-۵)

(۶-۵)

فاصله بین دو میز دانش‌آموزان ابتدایی ۴۵ سانتیمتر و در مقطع راهنمایی ۵۵ سانتیمتر و در مقطع دیبرستان ۶۰ سانتیمتر است. به این دلیل که بالا رفتن سن دانش‌آموزان و پا نهادن در مقطعی بالاتر به جای بیشتری نیاز دارند چه از نظر رشد بدنی و چه از نظر ابزارآلات و وسایل‌هایشان.^[۱۷]

شکل شماره ۱-۵ / چگونگی حرکت دست در کتابخانه و برداشتن کتاب از قفسه

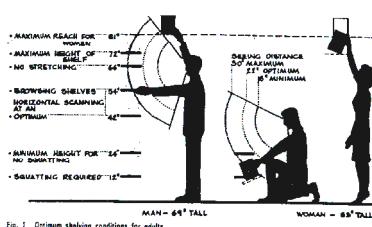

Fig. 1 Optimum shelving conditions for adults.

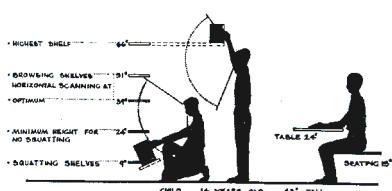
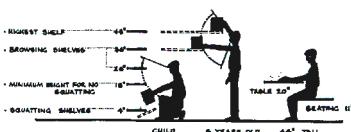
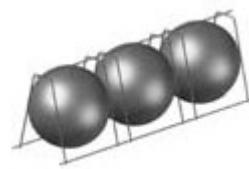

Fig. 2 Optimum shelving conditions for teen-agers.

چگونگی حرکت در کتابخانه و برداشتن کتاب از قفسه‌ها (۸-۵)^[۱۰]

مأخذ: .

(۹-۵)

۱۲-۵-سازه:

بی شک بر معماران امروزین ثابت شده است که عدم آشنایی آنها با فناوری های روز صنعت ساختمان می تواند آنها را از چرخه بازار ساختمان خارج کند. و طراحی ها کم کم به سوی طراحی های ماسونری که ما به گذشتگان مقلب می کنیم پیش می رود. یکی از مصالح نوین که چندین وقت است توسط شرکت های ایران از بازار سوئیس وارد ایران شده است کوبیاکس می باشد که در انعطاف پذیری در معماری و کاهش آلاینده هایی چون COZ مؤثر است. فناوری کوبیاکس با فراهم سازی امکان اجرایی یک دال بتنی یکپارچه در دهانه های بزرگ (دهانه هایی تا ۱۸ متر) بدون استفاده از تیر؛ موجب صرفه جویی در مصالح و کاهش هزینه های سازه و وزن سازه می گردد. استفاده از این نوع سقف به شرط رعایت ضوابط و محدودیت های ذکر شده در ذیل و مباحث ششم و نهم مقررات ملی ساختمان ایران، در ساختمان های دارای دیوار برشی بتن مسلح مجاز است.^[۲۰]

۱-این ضوابط تنها برای سقف های کوبیاکس با گوی های کروی شکل کاربرد دارد و سقف با گوی با اشکال غیر کروی را شامل نمی شود.^[۲۰]

۲-مجموع بار مرده روی این سقف ها شامل پارتبیشن، کفسازی و نازک کاری محدود به ۲۶۰ کیلو گرم بر مترمربع می باشد ضمن آنکه کاربرد این سقف تنها جهت پارکینگ هایی که محل عبور اتومبیل سواری با حداقل وزن $2/5$ تن با بار متمن کر ۱ تن می باشد معجاز است.^[۲۰]

۳-لازم حداقل ضخامت بتن در اطراف گوی ها شامل بالا، پایین و مابین دو گوی متواالی حداقل ۵ سانتی متر در نظر گرفته شود.^[۲۰]

۴-در طراحی از ظرفیت برشی فولاد مورد استفاده در قفسه گوی ها صرف نظر شود، با این حال میزان فولاد با امتداد قائم در این قفسه بایستی مطابق بند ۱-۳-۶-۱۲-۹ مبحث نهم مقررات ملی ساختمان ایران با فرض برابر با حداقل فاصله بین دو گوی متواالی در هر جهت دال تأمین شود.^[۲۰]

۵-در طراحی برای برش در هر جهت دال، مقاومت برشی نهایی بتن (VC) باید حداقل 50 درصد مقدار محاسبه شده طبق رابطه $4-12-9$ مبحث نهم مقررات ملی ساختمان ایران و با فرض مقطع تمام پر بتنی محاسبه شود. در تمام نقاط دال که نیروی برشی نهایی (VU) بیش از مقاومت برشی نهایی تأمین شده توسط بتن (VC) باشد، دال باید به صورت توپر بدون گوی اجرا شود.^[۲۰]

۶-در طراحی و کنترل برش در حد نهایی برای عملکرد دو طرفه در حوالی بارهای متمن کر و تکیه گاهها، مقاومت برشی نهایی بتن نباید حداقل از 50 درصد مقداری که از بند ۴-۲-۱۷-۱۲-۹ مبحث نهم مقررات ملی ساختمان ایران حاصل می شود بیشتر منظور شود.^[۲۰]

- ۷- طراحی دال برای خمین در هر جهت بنابر جزئیات اجرایی و با منظور نمودن حفره‌ها با مقاطع دایره، در ضعیف‌ترین مقطع دال انجام گیرد.^[۲۰]
- ۸- محاسبات تغییر شکل دال بر پایه بند ۱۴-۹-۲-۱-۶ و با محاسبه دقیق ممان‌اینرسی مؤثر دال سوراخ دار انجام گیرد. اضافه افتادگی دراز مدت بر پایه بند ۳-۴-۲-۱۴-۹ محاسبه شود.^[۲۰]
- ۹- ایجاد هرگونه بازشو در این نوع دال تابع ضوابط بند ۵-۳-۱۵-۹ مبحث نهم مقررات ساختمان ملی ایران می‌باشد.^[۲۰]
- ۱۰- در محل تقاطع دیوارهای برشی و دال کوپیاکس، انتقال برش ناشی از زلزله از دال به دیوار باید در ضعیف‌ترین سطح مقطع دیوار کنترل شده و در صورت نیاز از فولادگذاری برای تسهیل انتقال برش درون صفحه دیافراگم به دیوار بهره بردشود.^[۲۰]
- ۱۱- پیش‌بینی المان‌های مرزی در اطراف بازشوها و لبه دال حسب مورد مطابق ضوابط طراحی آینه‌ها و مقررات موجود انجام گیرد.^[۲۰]
- ۱۲- استفاده از روش پیش‌داد تنها در حالیکه قفسه و گوی‌ها در پیش‌داد در گیر بوده و فولادی‌های کششی در پیش‌داد پیش‌بینی شده باشد معجاز است.^[۲۰]
- ۱۳- الزامات مربوط به انرژی باید مطابق مبحث نوزدهم مقررات ملی ساختمان ایران با عنوان "صرفه‌جویی در مصرف انرژی" رعایت شود.^[۲۰]
- ۱۴- رعایت سوم مبحث مقررات ملی ساختمان ایران با عنوان "حفظ ساختمان‌ها در مقابل حریق" و همچنین الزامات نشریه ۴۴۴ مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن مربوط به مقاومت اجزای ساختمان در مقابل حریق با درنظر گرفتن ابعاد ساختمان، کاربری و وظیفه عملکردی اجزای ساختمانی الزامی است. تطابق شرایط و مشخصات مصالح و نحوه اجرا با مدرک فنی (General Test ۰۲/III-۱۸۷ P-SAC) نیز ضروری است.^[۲۰]
- ۱۵- در خصوص عایق‌بندی بام، عایق پلی‌استراین منبسط شده (پلاستوفوم) مورد استفاده، لازم است تا از نوع کندرسوز مطابق با استانداردهای معتبر باشد. این عایق پلی‌استراین باید به وسیله حداقل ۱/۵ سانیمتر اندازد یا تخته گچی محافظت شود. اتصال مکانیکی اندازد یا تخته به سازه بام ضروری می‌باشد.^[۲۰]
- ۱۶- صدابندی سقف بین طبقات باید مطابق مبحث هجدهم مقررات ملی ساختمان ملی ایران با عنوان "عایق‌بندی و تنظیم صدا" تأمین شود.^[۲۰]

۱۷- کلیه مصالح و اجزا در این سیستم اعم از معماری و سازه‌ای از حیث دوام و مسائل زیست محیطی باید بر مبنای مقررات ملی ساختمان ایران و با آیین نامه‌های معترض بین المللی بکار گرفته شوند.^[۲۰]

۱۸- در شرایط مختلف اقلیمی و محیط‌های خورنده ایران، رعایت تمهیدات لازم از نظر دوام و پایایی اعضای بتی ضروری است.^[۲۰-۵]

(۱۱-۵)

